

УДК 32

Крайничин.І–ст. гр. БМ-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

НЕОРДИНАРНІСТЬ ПОЛІТИЧНИХ ПОГЛЯДІВ НІКОЛО МАКІАВЕЛЛІ

Науковий керівник: ас. Габрусєва Н.В

Ніколо Макіавеллі - політичний письменник, оригінальний мислитель епохи відродження (1469-1527), який зробив значний крок уперед у визначенні предмету політичної науки, її методів і законів. Н. Макіавеллі розглядав політику, як дослідницьку науку, окрему галузь людської діяльності. Він відмежовував її від релігії і моралі. У його теорії держава означає політичний стан суспільства: ставлення панівної верстви населення до підлеглої, існування організованої політичної влади, законів. Держава має власну автономну систему цінностей, головні з яких інтереси держави. Метою політичної діяльності повинно бути задоволення цих інтересів та зміцнення держави. Заради цього політик може зневажати моральністю і використовувати релігію, як засіб впливу на маси.

Ніколо Макіавеллі розглядав також питання багатоманітності конкретно-історичних форм держави й політичної влади. Головною причиною тут виступає боротьба знаті і народу. Діють також і інші фактори: військові, територіальні, етнічні, географічні. Якщо інші мислителі вивчали як використовувати державну владу, щоб досягти справедливості і суспільного блага, то Макіавеллі досліджував проблему самої влади, засоби її завоювання і утримання. Ці питання він висвітлює в своїй праці «Монарх» і подає такі рекомендації правителям. Монарху, який завоював владу, не слід співпрацювати з тими з ким він проводив політичний переворот, тому що вони будуть вважати себе рівними з ним. Правитель може наблизити до себе тих людей, яких він колись вважав ворогами, тому що вони захочуть довести на ділі неправильність думки правителя про них. Правителю, для того щоб тримати владу у своїх руках, потрібно час від часу змінювати прибічників: люди, які довгий час наближені до правителя починають погано працювати і перестають його поважати, не відчують дистанції. Потрібно спиратися насамперед на народ, тому що він не такий вибагливий, як знать. Йому достатньо інколи відчувати, що його пригнічують менше, ніж раніше. Радники повинні бути людьми авторитетними, але не спеціалістами в політиці. Тоді правитель зможе використовувати їхній авторитет у народі, а вони не будуть впливати на прийняття політичних рішень. Інколи потрібно звертатися до народу про допомогу і давати надію про скороминучість лихих часів, постійно нагадувати про вороже оточення, карати непокірливих.

Макіавеллі вважав, що людина може все, і повалені монархи нехай нарікають тільки на себе. Тільки та особистість є сильною, яка швидко пристосовується до існуючих обставин. Макіавеллі оцінюють по різному. Називають його циніком і сатириком. Але він не відкриває нічого нового у тому, як захоплювати і утримувати владу. Можливо він був просто об'єктивним і проникливим науковцем – спостерігачем суспільного життя його часу. Нечисленні захисники Макіавеллі вважають, що більшість патетичних звинувачень на його адресу – це обурення лицемірів, які чинять зло, прикриваючи його шляхетними словами. Звичайно погляди Макіавеллі далекі від суспільної моралі, але в них є раціональне зерно. Бертран Рассел пише, що методи про які писав Макіавеллі наче взяті з політичного життя 20-го століття, отже він був і досить далекоглядним.